

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Țurcan Ștefan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan
Ștefan împotriva Vioricăi Țurcan, Țurcan Dumitrița, Țurcan Marina, Țapeș
Lilia, Cerepanov Vitalii și Catruc Vitalii cu privire la declararea nulă a
contractelor de vânzare-cumpărare

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin
care a fost respins apelul declarat de Țurcan Ștefan și menținută hotărârea
Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care acțiunea a
fost respinsă,

constată:

La 22 martie 2010 Țurcan Ștefan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Vioricăi Țurcan, Țurcan Dumitrița, Țurcan Marina, Țapeș Lilia,
Cerepanov Vitalii și Catruc Vitalii cu privire la declararea nulă a contractelor de
vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că, că conform hotărîrii nr. 265 din 05
noiembrie 1998 împreună cu fosta soție Țurcan Viorica și copii minori Țurcan
Dumitrița și Țurcan Marina a privatizat apartamentul nr. 1 din mun. Chișinău,
str. Fantalului, 15 iar, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-
primire a locuinței în proprietate privată nr. 3711 din 14 august 1998, a
înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentul nr. 1 din str. Fantalului,
15, mun. Chișinău.

Din anul 1999 Țurcan Viorica nu a mai locuit în apartament iar, în anul
2000 a fost desfăcută căsătoria. La începutul anului 2003 din apartament au

plecat și copiii minori să domicilieze cu fosta soție.

În 2003 a efectuat lucrări de reparație în apartament. Tot în anul 2003 a plecat la lucru peste hotarele țării, lăsând apartamentul în gestiunea nepotului Ursul Sergiu, care locuia în apartament și achita serviciile comunale.

La 23 august 2009 a revenit în Moldova și a depistat că apartamentul se afla în posesia unor persoane străine și transformat în oficiu. La fel a depistat ca din apartament au dispărut toate bunurile sale, și anume mobila, televizor, veselă, aparate de telefon, instrumente, aparate electrocasnice, biblioteca și alte obiecte prețioase Ulterior adresându-se la OCT Chișinău a aflat că nu mai este proprietarul apartamentului.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 06 iulie 2004, la cererea fostei sale soții Țurcan Viorica din numele căreia a acționat Profireanu Dumitru, a fost dispusă atribuirea apartamentului nr. 1 din mun. Chișinău, str. Fantalului, 15, în proprietate privată Vioricăi Țurcan și copiilor acestora Țurcan Dumitrița și Țurcan Marina și s-a încasat din contul Vioricăi Țurcan în beneficiul lui Țurcan Ștefan o compensație bănească în sumă de 40 000 lei, pentru cota-parte a sa.

Țurcan Ștefan a contestat cu apel hotărârea respectivă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2010 hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 06 iulie 2004 a fost casată, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate de Țurcan Viorica și restabilirea sa în dreptul de proprietate.

Cu toate acestea este în imposibilitate să înregistreze dreptul său de proprietate și să intre în posesia apartamentului deoarece la 22 decembrie 2006 prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 6096 autentificat de notarul V. Filimon, apartamentul a fost vândut lui Țapeș Lilia și Cerepanov Vitalii, care la 25 decembrie 2006 au înregistrat dreptul de proprietate.

Ulterior conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 2192 din 16 mai 2007 Țapeș Lilia și Cerepanov Vitalii au vândut bunul imobil lui Catruc Vitalii, care-l folosește în scopuri nelocative.

Precizează că la moment nu are un alt loc de trai.

Consideră reclamantul că ambele contracte sunt lovite de nulitate ca contrare legii cu încălcarea interdicției de a dispune de un bun, în temeiul art. 220 alin. (1) și art. 232 Cod civil.

Prin încheierea din 23 aprilie 2010 cauza civilă a fost acceptată spre examinare (f.d.18, vol. I).

Prin încheierea din 23 aprilie 2010, la cererea reclamantului a fost aplicat sechestrul pe apartamentul nr. 1, str. Fantalului, 15 mun. Chișinău (f.d.29, vol. I).

La 15 mai 2014 Țurcan Ștefan a solicitat atragerea în calitate de copârâți pe Țurcan Dumitrița și Țurcan Marina (f.d.82, vol. I).

Prin încheierea din 31 martie 2014 instanța a dispus atragerea Dumitriței Țurcan și a Marinei Țurcan în calitate de copârâți.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015

acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 noiembrie 2015 Țurcan Ștefan împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015 a declarat apel prin care a solicitat, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de Țurcan Ștefan și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 02 februarie 2017 Țurcan Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în temeiul art. 432 alin.(2) lit. a), b) și c) CPC.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, deoarece la examinarea cauzei nu au fost constatate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au fost aplicate eronat normele de drept material, cât și apreciate arbitrar probele prezentate.

Susține că instanța de apel nu a luat în considerație că, prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 06 iulie 2004 a fost constatată încălcarea dreptului său de proprietate de către Țurcan Viorica

Or, la emiterea deciziei contestate instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 375 alin. (1) Cod civil în conformitate cu care, dacă un bun a fost dobândit cu titlu oneros de la o persoană care nu a avut dreptul să-l înstrăineze, proprietarul poate să-l revendice de la dobânditorul de bună-credință numai în cazul în care bunul a fost pierdut de proprietar ori de persoana căreia bunul a fost transmis de proprietar în posesiune sau dacă i-a fost furat unuia ori altuia, sau a ieșit în alt mod din posesiunea acestora, fără voia lor.

Deci, susține recurentul că a fost privat ilegal de dreptul de proprietate, deoarece nu se afla în țară și astfel despre procesul de judiciar din 2004 a aflat doar în anul 2010.

Invocă recurentul și prevederile art. 351 și art. 369 Cod civil, în conformitate cu care, în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți nu se pot încheia acte de dispoziție decât cu acordul tuturor coproprietarilor.

Actele de dispoziție încheiate în lipsa unanimității sînt lovite de nulitate relativă dacă se demonstrează că terțul este de rea-credință. În acest caz, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data cînd coproprietarul care nu și-a dat acordul a cunoscut sau trebuia să cunoască existența cauzei de nulitate. Coproprietarul poate să înstrăineze cota sa parte, respectînd dreptul de preemțiune al celorlalți coproprietari.

Fiecare din coproprietarii devălmași poate dispune de bunul mobil proprietate comună în devălmășie dacă acordul încheiat între ei nu prevede altfel. Pentru actele de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie este necesar acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași.

Actul juridic de dispoziție încheiat de unul dintre coproprietarii devălmași

poate fi declarat nul dacă se face dovadă că cealaltă parte știa sau trebuia să știe despre acordul care limitează dreptul de dispoziție, despre faptul că ceilalți coproprietari devălmași sînt împotriva încheierii actului juridic sau că nu a fost cerut acordul la înstrăinarea imobilelor.

Astfel, susține Țurcan Ștefan că la examinarea pricinii instanțele nu au efectuat o cercetare multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor prezentate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țurcan Ștefan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței

pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Țurcan Ștefan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Țurcan Ștefan se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat